

ਰੁਲੀਆ ਰਾਮ

v.

ਚੌਧਰੀ ਮੁਲਤਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੁਆ, ਜੇ.

1959

ਮਈ, 26

2102 ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ (Vol. XII)

ਸਾਰੇ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਤਰਜੀਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਹਲਕੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਚੋਣਾਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਕਥਿਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੰਕੇ ਜਾਂ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਡਾਕਟਰ ਵਾਈ ਐਸ ਪਰਮਾਰ ਬਨਾਮ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਪਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਏ.ਕੇ. ਸਰਕਾਰ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਿ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਰਦਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਇਰਾਦਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਤੇਲਣ ਦਾ ਟੈਸਟ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਸਟ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਬਲਵੰਤ ਰਾਏ ਤਾਇਲ ਬਨਾਮ ਬਿਸ਼ਨ ਸਰੂਪ (2) ਦੇਖੋ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

F a l s h a w , J.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਏ.ਐਨ. ਭੰਡਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਜੇ.

ਮੁਖ ਰਾਮ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

SIRI RAM ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1958 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 506.

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)— ਧਾਰਾ 13(2)(i) ਵਿਵਸਥਾ—“ਸੁਣਵਾਈ”—ਦਾ ਅਰਥ—ਕਿਰਾਇਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਟੈਂਡਰ, ਆਦਿ—ਕੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਚਲਾਨ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਕੀਤੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1959 ਐਸ.ਸੀ. 244

(2) 1958 ਦੀ ਐਫ.ਏ.ਓ. 164

ਸੁਣਵਾਈ ਪਰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ—ਜਮਾ-ਜਮਾਤ—ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ—ਜਮਾ ਕੀਤੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਰਕਮ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ—ਕੀ ਉਚਿਤ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸੁਣਵਾਈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਰਜਾਂ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਉਸ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਅਰਜ਼ੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਕੰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਕਮ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਖੁਦ ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟੈਂਡਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦਿਨ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਲੰਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਠੋਸ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਜਾਂ ਸਖਤ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਪਾਲਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ, ਜਿੰਨਾ ਨੇੜੇ ਹੋ ਸਕੇ, ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਸ਼ੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ

ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ ਐਸ ਭੰਡਾਰੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਰੋਹਤਕ, ਕੈਂਪ ਗੁੜਗਾਉਂ, ਮਿਤੀ 22 ਜੁਲਾਈ, 1958, ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਦੀਸ਼ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ 1949 ਦੇ ਐਕਟ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 15(5) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਗੁੜਗਾਉਂ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਗੁੜਗਾਉਂ, ਮਿਤੀ 13 ਮਾਰਚ, 1958 ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਅਤੇ ਐਸ ਸੀ ਜੈਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਅਗਰਵਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

J u d g m e n t

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.-ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਕੇਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ? 27 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। 17 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਪੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਨੂੰ 3 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕਰ ਸਕੇ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦਰਖਾਸਤ ਦੀ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਲਾਗਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ। 783-2-0

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ. ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 18 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਇਰਾਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ।

ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਛੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਮਿਸਟਰ ਬੀ.ਆਰ. ਅਗਰਵਾਲ, ਜੋ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਰਥਾਤ (1) ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ (2) ਕਿ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਿੰਨ ਬੇਨਤੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰਕਮ ਟੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੋਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸੁਣਵਾਈ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਗ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ। "ਸੁਣਵਾਈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਉਸ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਅਰਜ਼ੀ V ਲਈ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟੈਂਡਰ ਕੰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ।

ਦੂਸਰਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰਕਮ ਨਾ ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵੈਧ ਟੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਕਮ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਖੁਦ ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ

ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ।

ਤੀਜਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਝਗੜਾ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਠੋਸ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਜਾਂ ਸਖਤ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਪਾਲਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਜਿੰਨੀ ਨੇੜੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਵਿਚ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਪੰ. ਸ੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1), ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜੀਬ ਨਿਯਮਾਂ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਦਿਨ ਲਈ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1951 ਪੰਜਾਬ 359

ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਬਲਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਅਸਲ ਰਕਮ ਉਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਖੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਦੀ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਆਈ.ਡੀ. ਦੁਆ ਜੇ.

ਅੰਬਾਲਾ ਬੱਸ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਐਲ.ਟੀ.ਡੀ. - ਪਟੀਸ਼ਨਰ.

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1959 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 161.

ਮੇਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ (1939 ਦਾ IV)—ਸੈਕਸ਼ਨ 44 ਅਤੇ 64—ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ—ਕੀ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ—ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣੀ—ਕੀ ਹੈ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ—ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ—ਕੀ ਆਪਹੁਦਰੇ—ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਮੰਤਰੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ—ਕੀ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ—ਕੀ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)—ਆਰਟੀਕਲ 226—ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ—ਕੀ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਾਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Balwinder Singh.

Translator